

زبان عربی

** عَيْنُ الْأَنْسَبِ لِلْجَوَابِ عَنِ التَّرْجُمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ:

۱- «أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ»:

(۱) آب را از آسمان نازل کرد و از میوه‌ها روزی برای شما قرار داد!

(۲) از آسمان آب را نازل کرد و از ثمره‌ها روزی برای شما بیرون آمد!

(۳) آبی از آسمان فرو فرستاد و به وسیله آن ثمره‌های رزق را برای شما خارج ساخت!

(۴) از آسمان آبی فرو فرستاد، پس به وسیله آن از میوه‌ها رزقی را برای شما خارج ساخت!

۲- «بَعْضُ اخْتِرَاعَاتِ الْإِنْسَانِ لَيْسَتْ فِي مَجَالِ الْإِعْمَارِ وَ الْبِنَاءِ، لِأَنَّهُ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُدْرِكَ مَاذَا يَنْفَعُهُ وَ مَاذَا يَضُرُّهُ»: بعضی از اختراعات

انسان

(۱) در جهت آباد کردن و ساختن نمی‌باشد، زیرا او قادر نیست آنچه را سود می‌رساند و آنچه را زیان می‌بخشد بشناسد!

(۲) در زمینه آبادانی و سازندگی نیست، زیرا او نتوانسته است درک کند چه چیزی به او سود می‌رساند و چه چیزی ضرر می‌رساند!

(۳) در عرصه آبادانی و ساخت و ساز نیست، از آنجا که قادر به درک چیزی که برایش سودبخش است و آنچه زیان‌بخش است نمی‌باشد!

(۴) در مسیر آباد شدن و سازنده بودن نمی‌باشد، از این جهت که او نتوانسته است چیزی که به او سود می‌رساند یا زیان می‌زند را بفهمد!

۳- «يَجِبُ عَلَيْنَا أَنْ نَقْتَصِدَ فِي اسْتِهْلَاكِ قُوَّةِ الْكَهْرَبَاءِ حَتَّى لَا نُوجِهَ قَطْعَهَا فِي الْأَيَّامِ الَّتِي نَحْتَاجُ إِلَيْهَا»:

(۱) ما باید در مصرف نیروی برق صرفه‌جویی کنیم تا در روزهایی که به آن نیاز داریم با قطع آن مواجه نشویم!

(۲) صرفه‌جویی در مصرف انرژی برق واجب است تا با قطع شدنش در روزهایی که به آن نیاز داریم روبه‌رو نشویم!

(۳) لازم است در مصرف انرژی برق صرفه‌جویی کنیم، زیرا در روزهایی که با قطعی آن مواجه می‌شویم به آن نیاز داریم!

(۴) بر ما لازم است که در مصرف نیروی برق صرفه‌جویی کنیم، زیرا در روزهایی که با قطع شدنش روبه‌رو می‌شویم به آن احتیاج داریم!

۴- «الْإِنْسَانُ لَا يُصَابُ بِأَمْرِ إِلَّا بِقَدْرِ طَاقَتِهِ، فَعَلَيْنَا أَنْ بَرَدَادَ إِيمَانِنَا لِأَنَّ اللَّهَ لَنْ يَتْرَكَ مُحِبِّيَهُ»:

(۱) انسان فقط به اندازه توانش به امری دچار شده است، پس باید ایمانمان را زیاد کنیم، زیرا خدا علاقمندان را رها نخواهد کرد!

(۲) انسان به اندازه توانش به امور دچار می‌شود، پس باید ایمانمان را زیاد کنیم، زیرا خدا محبتان خود را هرگز ترک نمی‌کند!

(۳) انسان به چیزی دچار نمی‌شود مگر به اندازه توانش، پس باید ایمانمان زیاد شود، زیرا خدا دوستدارانش را رها نخواهد کرد!

(۴) انسان هیچ‌گاه بیش از توانش به خواسته‌ای دچار نمی‌شود، پس باید ایمانمان زیاد شود، زیرا خدا هرگز محبوبان خود را رها نمی‌کند!

۵- «تَبَادُلُ الْمَفْرَدَاتِ بَيْنَ اللُّغَاتِ يُوَثِّرُ عَلَيْهَا تَأْثِيرًا يَجْعَلُهَا غَنِيَّةً فِي الْأَسْلُوبِ وَ الْبَيَانِ»:

(۱) عوض کردن واژگان بین زبان‌ها بسیار اثرگذار است به گونه‌ای که آنها را در اسلوب و بیان بی‌نیاز می‌سازد!

(۲) در میان زبان‌ها عوض کردن واژه‌ها چنان تأثیری بر آنها می‌گذارد که آنها را در اسلوب و بیان غنی می‌سازد!

(۳) در میان زبان‌ها جابه‌جایی کلمات است که بر آنها اثر می‌کند و آنها را در اسلوب و بیان پُر ثمر می‌گرداند!

(۴) تبادل کلمات بین زبان‌ها به گونه‌ای بر آنها اثر می‌گذارد که آنها را در اسلوب و بیان غنی می‌گرداند!

۶- «لَا تُسَجَّلُ صَدِيقَتِي الْمُجَدَّةُ فِي دَفْتَرِهَا إِلَّا الْمَوْضُوعَاتُ الْجَدِيدَةُ وَ الْمَهْمَةُ»:

(۱) دوست تلاشگر فقط موضوعات جدید و مهم را در دفترش ثبت می‌کند!

(۲) دوست تلاشگر من در دفترش ثبت نمی‌شود مگر موضوعات جدید و مهم!

(۳) دوستم با تلاشش چیزی در دفترش ثبت نمی‌کند جز موضوعات جدید و مهم را!

(۴) چیزی جز موضوعات جدید و مهم در دفتر دوستم که تلاشگر است، ثبت نمی‌شود!

۷- «مَا أَجْمَلَ أَنْ تَرَى نَهَايَةَ أَحْزَانِكَ الْمَاضِيَةِ لَتَبْدَأَ حَيَاةً جَدِيدَةً فَرِحَةً»:

(۱) چه زیباست که پایان غم‌های گذشته‌ات را ببینی تا زندگی جدید شادی را شروع کنی!

(۲) چیزی زیباتر است که غم‌های گذشته‌ات را پایان دهد تا یک زندگی جدید را با شادی آغاز کنی!

(۳) چه زیباست که ببینی اندوه‌های گذشته‌ات پایان یافته برای اینکه زندگی جدید شادی شروع شود!

(۴) آنچه زیباتر است این است که پایان ناراحتی‌های قبلی‌ات را ببینی برای اینکه زندگی جدیدی شادمانه شروع شود!

۸- عَيْنِ الصَّحِيحِ:

- (۱) قد يذكر الإنسانُ ذكرياته القديمة و يفرح بها: قطعاً انسان خاطرات قديمی خود را به یاد می‌آورد و با آنها خوشحال می‌شود!
- (۲) لا يتردد الوالدُ في شراء ما تحتاج إليه أسرته: پدر در خریدن آنچه که خانواده‌اش به آن نیاز داشت، تردید نکرده است!
- (۳) هؤلاء كانوا يُعاملون الآخرين معاملةً حسنة دائماً: اینان همواره نسبت به دیگران به خوبی رفتار می‌کنند!
- (۴) ليت هذه التلميذة تُحبّ الدّراسة في تلك المدرسة: کاش این دانش‌آموز تحصیل در آن مدرسه را دوست بدارد!

۹- عَيْنِ الخَطَأِ:

- (۱) العلم إن لم يَنْفَعنا لا يَضُرنا: علم اگر به ما نفع نرساند ضرر نمی‌رساند!
- (۲) إنّما الدّينُ إطارٌ للعلم و الحضارة: دین چارچوبی برای علم و تمدن است!
- (۳) التفكّرُ هو الدّواء لدفع سُموم الخرافات: فکر کردن همان دارو است برای دفع کردن سموم خرافات!
- (۴) الفضلاء شخصيتهم أقوى من أن يقدّوا الجهلاء: فاضلان شخصيتشان قوی‌تر از این است که از جاهلان تقلید کنند!

۱۰- «بر، بخار متراکمی است در آسمان که باران از آن فرو می‌ریزد»:

- (۱) السحاب، المتراکم في السماء و المطر نزل منه! (۲) الغيم، بخار متراکم في السماء ينزل منه المطر!
- (۳) الغيوم، البخار المتراکم في السماء ينزل منه مطر! (۴) السحاب، متراکم في السماء و البخار نزل منه المطر!

*** اقرأ النّص التّالي ثمّ أجب الأسئلة بما يناسب النّص:

العلمُ يحيي في الإنسان أموراً مختلفة، منها الشّعور بالاعتماد على النّفس، فمن اتّخذة رقيقاً في طريقه في الحياة يرى أنّه لا يقدر أن يعيش غافلاً عمّا يجري حوله، بل يسعى للحصول على غاية يرسمها لنفسه. لننظر إلى حياة العلماء في التاريخ، فهم لم يستطيعوا أن يعيشوا لأنفسهم فقط لأنهم رأوا غايةً علياً في الحياة و حاولوا أن يصلوا إليها و كذلك قاموا بدعوة الآخرين إليها أيضاً.

إنّ العلم يبني حصاراً يحافظ على كلّ من يختاره من الوقوع في الخطايا و يمنعه من ارتكاب الجرائم و التبعية الخاطئة؛ ولكن هيهات هيهات من الاعتماد على العلم أكثر من طاقته، فإنّه يهبي للمجتمع طرق التقدّم و يحقّق له ارتقاءً شاملاً يضمن مستقبلًا مضيئاً؛ ولكن المهمّ في هذا الأمر هو أنّ العلم بوحده لا يحقّق هذه الغايات الجميلة بل بحاجة إلى رفيق آخر و هو «الإيمان».

۱۱- لماذا لا تصبح الغفلة ملازمة العالم؟ عَيْنِ الصَّحِيحِ: لأنّ

- (۱) رفيقه الآخر و هو الإيمان يمنعه من هذا الأمر. (۲) التقدّم و المستقبل المضيء لا يسمحان بذلك.
- (۳) الاعتماد على النّفس هو السبب لمنع ذلك. (۴) اتّخاذ الغاية في الحياة يمنعه من ذلك.

۱۲- عَيْنِ الصَّحِيحِ حسب النّص:

- (۱) مفتاح التقدّم الحقيقي هو اكتساب العلم وحيداً. (۲) من أخطر الأمور هو تحميل العلم أكثر من طاقته.
- (۳) إنّ الغاية الوحيدة التي يرسمها العلماء هي الاعتماد على النّفس. (۴) العلم من دون مساعدٍ آخر يحافظ على الجمهور من الخطايا و الزّلل.

۱۳- بم نحصل على مستقبل مضيءٍ لأبنائنا؟ عَيْنِ الخَطَأِ: بعلمٍ

- (۱) يزيدهم أخلاقاً تُبَدِّهم عن السلوكيات السيئة. (۲) يُساعدهم على اتّخاذ غاياتٍ رفيعةٍ في الحياة.
- (۳) لا يُصاحبه أمرٌ آخر و هو الكفيل وحيداً للتقدّم. (۴) يحتاج إلى حصول جناح آخر للطيران و هو الإيمان.

۱۴- عَيْنِ ما لا يناسب موضوع النّص:

- (۱) خرد باید و دانش و راستی / که کزّی بگوید در کاستی (۲) نکند هرگز اهل دانش و داد / دل مردم خراب و گنج آباد
- (۳) علم تنها، تو را به راه آرَد! (۴) علم اگر تنها بود رهزن بود!

*** عَيْنِ الصّحيح في الإعراب و التحليل الصرفي:

۱۵- «يرسم»:

- (۱) فعل مضارع - للغائب - ماضيه «رسم» و كلّ حروفه أصلية / فاعله «ها» و الجملة فعلية
- (۲) للمذكر الغائب - حروفه كلّها أصلية (= مجرد ثلاثي) - معلوم / فعلٌ و مع فاعله جملة فعلية
- (۳) للغائب - له ثلاثة حروف أصلية و حرف واحد زائد (= مزيد ثلاثي) / فعل و مع فاعله جملة فعلية
- (۴) مضارع - ليس له حروفٌ زائد (= مجرد) - مجهول / مع فاعله جملة فعلية، و ضمير «ها» مفعول

١٦- «يُحافظ»:

- (١) مضارع - للمذكر الغائب - ماضيه «حافظ» على وزن «فاعل» / فعل و مع فاعله جملة فعلية
(٢) فعل مضارع - ماضيه «حافظ» من وزن «فاعل» و مصدره «حفظ» / الجملة فعلية و وصفية
(٣) للغائب - ماضيه «حافظ» و مصدره «محافظة» من باب «مفاعلة» - مجهول / مع فاعله جملة فعلية
(٤) للمفرد المذكر الغائب - له حرفان زائدان (= مزيد ثلاثي) / الجملة فعلية و صفة للموصوف النكرة «حصاراً»

١٧- «شاملاً»:

- (١) اسم - مفرد مذكر - اسم فاعل «من فعل «شمل» المجرد» / صفة للموصوف «ارتقاء»
(٢) مفرد مذكر - اسم فاعل (فعله «شمل» بدون حرف زائد) - نكرة / صفة و موصوفه «يحقق»
(٣) مفرد مذكر - معرفة - اسم فاعل (فعله «شمل» بدون حرف زائد) / صفة و موصوفه «ارتقاء»
(٤) اسم - اسم فاعل (مأخوذ من فعل «شامل» على وزن «فاعل») / صفة أو نعت للموصوف النكرة

*** عَيِّن المناسب للجواب عن الأسئلة التالية:

١٨- عَيِّن الخطأ في ضبط حركات الحروف:

- (١) شَرُّ النَّاسِ مَنْ لَا يَعْتَدِ الْأَمَانَةَ وَلَا يَجْتَنِبُ الْخِيَانَةَ.
(٢) الشَّجَرَةُ الْخَانِقَةُ تَنْمُو فِي بَعْضِ الْغَابَاتِ الْإِسْتَوَائِيَّةِ.
(٣) عَلَى كُلِّ النَّاسِ أَنْ يَتَعَايَشُوا تَعَايِشًا سَلِيمِيًّا.
(٤) يَرَى حَافِظُ الدَّهْرِ مِنْ هَجْرِ حَبِيبِهِ كَالْقِيَامَةِ.

١٩- «يترك الطالب البيت و يذهب إلى المدرسة بعد أن يأكل عَدَاءَهُ» عَيِّن الصَّحِيح: الطالب يدرس

- (١) ليلاً (٢) مساءً (٣) صباحاً (٤) نهراً

٢٠- عَيِّن المناسب للفراغين: «أَيَّامَ الْأُسْبُوعِ و اليوم الوسط منها

- (١) سبعة - اثنين (٢) سبعة - الثلاثاء (٣) سبعة - الاثنين (٤) سبعة - ثلاثاء

٢١- عَيِّن وزن «أفعل» ليس اسم تفضيل:

- (١) السكوت أبلغ كلامٍ مقابل الجهل.
(٢) هذه السورة أعظم السور في القرآن الكريم.
(٣) مَنْ أَحْسَنَ إِلَيْكَ فَأَحْسِنِ إِلَيْهِ، وَ هَذَا الْعَمَلُ حَسَنٌ.
(٤) الْغِنَى الْكَبِيرُ الْيَأْسُ مِنْ كُلِّ مَا فِي أَيْدِي الْآخَرِينَ.

٢٢- عَيِّن ما فيه «نون الوقاية»:

- (١) أَيْتَهَا التلميذة المجتهدة! بَيِّنِي لزميلاتك أسلوب قراءة الدروس.
(٢) هل تعرف أن النملة تَبْنِي بَيْتَهَا تحت الأرض و له نوافذ.
(٣) تَتَمَنَّى أَنْ نَصَلَ إِلَى أَهْدَافِنَا دون تعب؛ و هذا محال.
(٤) أَنْقَذَنِي أَحَدُ أَصْدِقَائِي قَبْلَ أَنْ أُغْرَقَ فِي الشَّدَائِدِ.

٢٣- عَيِّن الفعل مجهولاً (بالنظر إلى المعنى):

- (١) أريد أن تُخبر صديقك أن لحظة اللقاء قريبة.
(٢) لا تَسْمَحْ أَنْ يترك احترام الفقراء بسبب فقرهم.
(٣) كيف يُمكن أن لا نكرم مَنْ يَبْسُطُ لَنَا وَجْهَهُ دائماً.
(٤) أكرم معلمى بإطاعته و هو يمنح لى ما عنده من العلم.

٢٤- عَيِّن الصَّحِيح في عمل الحروف المشبهة بالفعل و الأفعال الناقصة:

- (١) إنَّ فِي الصَّدَقِ نَجَاةً كُنَّا رَاغِبِينَ فِيهَا.
(٢) كُنَّا سَامِعَاتٍ حِينَ أَمَرْنَا أَلَّا نَكُونَ مِتْكَاسَلَاتٍ.
(٣) إنَّ السَّاعِيَّ فِي الْخَيْرِ كَانَ مَكْرَمًا عِنْدَ النَّاسِ.
(٤) لَسْنَا فَاشِلِينَ فِي الْحَيَاةِ لِأَنَّ سَاعُونَ فِي عَمَلِنَا.

٢٥- عَيِّن الجملة الشرطية:

- (١) من شاغب في الشارع و ضرّ الماشيين.
(٢) من ضحك علينا ليؤذينا فإنه قليل الثقافة.
(٣) أحبُّ من يُلَازِمُ الجُهدَ فإنه ناجح في حياته دائماً.
(٤) من يجتهدون في حياتهم فإنهم واصلون إلى غاياتهم.